

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816202465
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3816202465.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti odporkyni A. L., nar. X.X.XXXX, bytom O., Y. XX/XX, o zaplatenie sumy 1.954,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.954,75 eur s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.064,47 eur od 3.10.2013 do zaplatenia, zmluvný úrok v sume 109,72 eur, úrok z omeškania v sume 2,26 eur, všetko v mesačných splátkach po 50,- eur vždy do 30. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, na účet vedený v Prima banke Slovensko, a.s. č. 1743153002/5600.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.954,75 eur s príslušenstvom, ktorá predstavovala nesplatenú časť úveru poskytnutého žalovanej na základe úverovej zmluvy č. 18016 zo dňa 19.11.2012. Súčasne voči nej uplatnil zmluvný úrok v sume 109,72 eur, úrok z omeškania v sume 2,26 eur, zmluvný úrok vo výške 12,90% ročne z nezaplatennej istiny od 3.10.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených zmluvných úrokov od 3.10.2013 do zaplatenia.

2. Na trovách konania uplatnil zaplatený súdny poplatok v sume 117,- eur.

3. Žalovaná nepoprela uzavretie úverovej zmluvy so žalobcom. Nesplatenú časť úveru s príslušenstvom bola ochotná splácať v mesačných splátkach po 50,- eur. Trovy konania neuplatnila.

4. Žalobca sa na pojednávanie napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania neustanovil. Neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a z dôležitého dôvodu ho odročitiť nežiadal, preto súd v súlade s ust. § 180 CSP vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa s obsahom úverovej zmluvy č. 18016 zo dňa 19.11.2012, so VOP žalobcu z čl. 7 až 20 spisu, s písomným vyjadrením žalovanej vo veci zo dňa 8.8.2016, s listinnými dôkazmi založenými žalovanou do spisu na čl. 53 až 56, s písomným vyjadrením žalobcu vo veci zo dňa 15.8.2016, ostatnými listinnými dôkazmi v spise založenými, súd zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 19.11.2012 strany sporu uzavreli Úverovú zmluvu č. 18016, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového bezúčelového úveru žalovanej v sume 2.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou 12,90% ročne, s poplatkom za správu úverového účtu v sume 1,99 eur mesačne. Žalovaná bola povinná úver splácať v 120 mesačných splátkach splatných 15. dňa v mesiaci po 29,92 eur s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.11.2022. Prvá splátka bola splatná dňa 17.12.2012. Celkom sa žalovaná zaviazala žalobcovi zaplatiť sumu 3.829,20 eur. RPMN predstavovala 15,79% a priemerná RPMN 19,37%.

7. V úverovej zmluve, v čl. 4, v bode 4.1. a 4.2.1. si strany sporu dohodli sankcie pre prípad porušenia zmluvných povinností, a to úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nesplatenej anuitnej splátky až do jej zaplatenia a právo žalobcu žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom.

8. Žalovaná porušila zmluvné povinnosti, ku ktorým sa zaviazala v úverovej zmluve zo dňa 19.11.2012 tým, že úverové splátky nepoukazovala riadne a včas. Žalobca dňa 15.8.2013 oznámil žalovanej predčasné zosplatenie úveru v sume 2.093,84 eur s príslušenstvom a vyzval ju k zaplateniu zostatku úveru s príslušenstvom najneskôr do 6.9.2013. Žalovaná doposiaľ žalovanú sumu nezaplatila.

9. Žalovaná nepoprela, že so žalobcom uzavrela úverovú zmluvu č. 18016 dňa 19.11.2012, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver v sume 2.000,- eur, ktorý použila na bežnú spotrebu, pretože v tom čase prišla o zamestnanie a potrebovala finančné prostriedky na platenie nákladov na bývanie, aby neprišla o byt. Vedela, za akých podmienok jej bol úver poskytnutý a akým spôsobom ho bola povinná splácať. Úver nesplácala z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Nemala výhrady voči výške nesplateného úveru. Je zamestnaná a jej čistý mesačný zárobok predstavuje sumu 554,29 eur. Zo zárobku jej zamestnávateľ vykonáva zrážky zo mzdy v sume 213,- eur. V hotovosti dostane sumu 326,59 eur. Uzavrela dohodu o splátkach a uznaní dlhu s Poštovou bankou, a.s., na základe ktorej spláca poskytnutý úver v sume 2.701,14 eur v mesačných splátkach po 150,- eur. Exekučne spláca zaostalé výživné v sume 600,- eur, ktoré jej zamestnávateľ zráža zo mzdy. Výživné platí na maloletú C. A.. Z vyplatenej mzdy v sume 326,59 eur platí náklady na bývanie v sume 280,10 eur mesačne, zálohovú platbu za elektrinu v sume 21,- eur mesačne, koncesionárske poplatky v sume 4,64 eur mesačne a za káblovú televíziu sumu 16,90 eur mesačne. Zrážkami zo mzdy spláca dlh voči Pohotovosti, s.r.o. po 33,60 eur mesačne.

10. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.11.2012 bola medzi stranami uzavretá podľa príslušných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení.

11. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§1 ods. 1 Zákona) .

12. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§1 ods. 2 Zákona).

13. Podľa § 2 písm. d/, g/, h/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Na účely tohto zákona sa rozumejú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu názoru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

19. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 19.11.2012 strany sporu uzavreli Úverovú zmluvu č. 18016, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového bezúčelového úveru žalovanej v sume 2.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou 12,90% ročne, s poplatkom za správu úverového účtu v sume 1,99 eur mesačne. Žalovaná bola povinná úver splácať v 120 mesačných splátkach splatných 15. dňa v mesiaci po 29,92 eur s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.11.2022. Prvá splátka bola splatná dňa 17.12.2012. Celkom sa žalovaná zaviazala žalobcovi zaplatiť sumu 3.829,20 eur. RPMN predstavovala 15,79% a priemerná RPMN 19,37%.

20. V úverovej zmluve, v čl. 4, v bode 4.1. a 4.2.1. si strany sporu dohodli sankcie pre prípad porušenia zmluvných povinností, a to úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nesplatenej anuitnej splátky až do jej zaplatenia a právo žalobcu žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom.

21. Žalovaná porušila zmluvné povinnosti, ku ktorým sa zaviazala v úverovej zmluve zo dňa 19.11.2012 tým, že úverové splátky nepoukazovala riadne a včas. Žalobca dňa 15.8.2013 oznámil žalovanej predčasné zosplatenie úveru v sume 2.093,84 eur s príslušenstvom a vyzval ju k zaplateniu zostatku úveru s príslušenstvom najneskôr do 6.9.2013. Žalovaná doposiaľ žalovanú sumu nezaplatila.

22. V súlade s cit. ust. § 2 písm. d/, g/, h/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi nesplatenú časť úverovej istiny v sume 1.954,75 eur s dojednaným ročným zmluvným úrokom vyčísleným v sume 109,72 eur do vyhlásenia predčasnej splatnosti ku dňu 2.10.2013.

23. V časti, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej platenia zmluvného úroku odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru, t.j. od 3.10.2013 do zaplatenia, súd žalobu za dôvodnú nepovažoval a zamietol ju. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015, v odôvodnení ktorého konštatoval, že "aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Najvyšší súd konštatoval cit.,, Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých

prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ - uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

24. Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržiavanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta).

25. Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovanej. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.“

26. Odvolací súd sa stotožnil s tou časťou odôvodnenia NS ČR vo veci 33Odo 657/2005, v ktorej argumentuje, že úroky predstavujú odmenu (cenu) za „užívaní jistiny“ a úroky z omeškania sankciu. Nie však s názorom, že cena je neuzavretá kým sa úver celý nesplatí a že popri úrokoch z omeškania sú prípustné aj úroky. Cena musí byť jasne stanovená a uzavretá uplynutím úverového obdobia či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery.

27. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok.

28. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyiac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením

§ 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Odvolací súd sa preto stotožnil s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ)."

30. Tak ako vyplýva z vyššie citovaného právneho názoru Krajského súdu v Prešove a z obsahu uznesenia NS SR vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Obo/143/1998 (dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania) úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovanej, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uplatnený úrok vo výške 12,90% ročne prevyšuje úrok z omeškania a pripustenie právneho názoru súbehu zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania (po splatnosti úveru) potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad skutočnú výšku poskytnutého úveru v rozpore s ust. § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ sa strany sporu v Časti 4., v bode 4.3. úverových zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy zo dňa 19.11.2012 dohodli na tom, že ak žalovaná neuhradí úver v lehote splatnosti, je povinná uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne, a to až do jej zaplatenia, súd uzavretú dohodu s poukazom na vyššie uvedené okolnosti a vyslovené právne názory NS SR a Krajského súdu Prešov považoval za neplatnú podľa § 39, § 41, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Totožný právny názor zaujal napr. aj Krajský súd Trenčín v rozsudku č.k. 5Co/72/2015-84 zo dňa 1.7.2015 vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 5C/79/2014, v ktorej ako žalobca vystupovala ČSOB, a.s. so sídlom v Bratislave. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012, ktorý sa zaoberal rozhodnutiami Okresného súdu Prešov č.k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011 a Krajského súdu Prešov č.k. 1Co/30/2012-145 z 30.5.2012, vo vzťahu ku ktorým sťažovateľka namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konštatoval: " Ústavný súd SR v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97). Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým rozsudkom krajského súdu č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. mája 2012 a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako ani namietaným porušením čl. 47 ods. 3 ústavy, odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti."

31. Omeškание žalovanej súd posúdil podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi stranami zmluvou o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškание dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Úrok z omeškания žalobca vyčíslil sumou 2,26 eur z nezaplatených úverových splátok do predčasnej splatnosti dňa 2.10.2013 a od 3.10.2013 je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi 8% ročný úrok z omeškания z nesplateného úveru v sume 1.954,75 eur a zmluvných úrokov v sume 109,72 eur vyčíslených do zosplatenia úveru, výška ktorého zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení neskorších predpisov.

32. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré súd videl v osobnej, sociálnej a ekonomickej situácii žalovanej, ktorá je zamestnaná a jej čistý mesačný zárobok predstavuje sumu 554,29 eur. Zo zárobku jej zamestnávateľ vykonáva zrážky zo mzdy v sume 213,- eur a v hotovosti dostane sumu 326,59 eur, z ktorej spláca poskytnutý úver Poštovou bankou, a.s. v sume 2.701,14 eur v mesačných splátkach po 150,- eur. Exekučne spláca zaostalé výživné v sume 600,- eur, ktoré jej zamestnávateľ zráža zo mzdy. Výživné platí na maloletú Kristínu Szabovú. Z vyplatenej mzdy v sume 326,59 eur platí náklady na bývanie v sume 280,10 eur mesačne, zálohovú platbu za elektrinu v sume 21,- eur mesačne, koncesionárske poplatky v sume 4,64 eur mesačne a za káblovú televíziu sumu 16,90 eur mesačne. Zrážkami zo mzdy spláca dlh voči Pohotovosti, s.r.o. po 33,60 eur mesačne.

33. O povolení splátok žalovanej bolo rozhodnuté podľa § 232 ods. 4 C.s.p. s poukazom na jej ekonomickú situáciu vyššie uvedenú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.